

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

พลศึกษาเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับศิลปะและวิทยาศาสตร์ ของการเคลื่อนไหวของมนุษย์ อย่างไรก็ตาม จุดประสงค์ปลายทางของพลศึกษา อยู่ที่การใช้ร่างกายในการเคลื่อนไหว ซึ่งมีผลต่อร่างกาย จิตใจและสังคมของการศึกษา จากเหตุผลนี้ พลศึกษาจึงเป็นนิยามของการศึกษา หมายถึงการใช้กล้ามเนื้อส่วนใหญ่ในการปฏิบัติกิจกรรม

จุดมุ่งหมายหลักของพลศึกษา คือ การพัฒนาและรักษาไว้ซึ่ง

1. สมรรถภาพทางกาย
2. การอยู่ร่วมกันในสังคม
3. ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
4. กิจกรรมนันทนาการ
5. ส่งเสริมความสามารถทางสติปัญญา (Willgoose 1974:3)

ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา จะบังเกิดผลดีนั้น ก็เพราะมีการเตรียมการ จัดสถานที่และอุปกรณ์ทางพลศึกษา และจากการที่ได้นำเอาหลักการทฤษฎีของการเรียนรู้ต่าง ๆ นำมาใช้ จะช่วยให้สภาพการเรียนรู้และพัฒนาการในตัวเด็กเป็นไปอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการจัดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา คือ

1. ขนาดของสถานที่ อุปกรณ์ต้องมีความเหมาะสมกับสภาพและขนาดของผู้เรียนเพื่อช่วยให้การฝึกสัมฤทธิ์ผล
2. สถานที่และสภาพแวดล้อม มีความสะอาดเรียบร้อยและสวยงาม จะช่วยจูงใจให้นักเรียนมีความอยากเรียนอยากเล่น
3. จำนวนของอุปกรณ์ ควรมีมากพอที่จะทำให้นักเรียนได้ฝึกหัดอย่างทั่วถึง เพื่อมิให้เกิดความเบื่อหน่ายในการรอคอย

4. สถานที่ต้องส่ง เสริมการ เรียนรู้และมีสิ่งรบกวนน้อยที่สุด (สมคิด
จิตประสงก์ 2517:23)

อุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษาหลายอย่าง ถ้าหากเป็นไปได้ควรจะ
ดัดแปลงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น มาใช้ประกอบการสอนให้มากที่สุด แต่
อย่างไรก็ดี อุปกรณ์และวัสดุหลายอย่าง จะต้องซื้อจากร้านเครื่องกีฬา ถ้าในกรณี
เช่นนี้ ครูหรือผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบในการจัดซื้อ ควรคำนึงถึงประโยชน์ที่นักเรียน
จะได้รับจากวัสดุหรืออุปกรณ์เหล่านั้นเป็นสำคัญ(วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ 2525:28)

หลักการที่สำคัญในการจัดซื้ออุปกรณ์และวัสดุที่ครูหรือโรงเรียน ควรจะ
ใช้เป็นแนวทาง ในการปฏิบัติมีดังต่อไปนี้

1. ก่อนจะซื้ออุปกรณ์และวัสดุทุกครั้ง ควรจะยึดบัญชีรายการอุปกรณ์
และวัสดุที่มีอยู่ในปัจจุบัน พร้อมด้วยความต้องการที่เราคาดว่าจะมีโอกาสใช้เป็น
เกณฑ์ คือ หมายความว่า ก่อนที่เราจะซื้ออุปกรณ์หรือวัสดุเหล่านั้น ครูควรจะได้
สำรวจหรือทำบัญชีต่าง ๆ ที่เรามีอยู่ในปัจจุบันนี้มากน้อยเพียงไร และอุปกรณ์
เหล่านี้ ว่ามีมากน้อยเพียงไรและอุปกรณ์เหล่านี้ อยู่ในสภาพการที่ใช้ได้หรือต้อง
ซ่อมแซมมากน้อยเพียงใด และในปีการศึกษาหรือภาคต่อไปเราคาดว่าจะต้องใช้
เป็นจำนวนเท่าไร แล้วเปรียบเทียบกับจำนวนที่ใช้ไปแล้วในปีหรือภาคการศึกษา
ก่อน เราก็จะทราบจำนวนที่ต้องการที่จะซื้ออุปกรณ์หรือวัสดุในกิจกรรมใดมากน้อย
แค่ไหน ตามปกติวิธีการที่ดีนั้น เมื่อสิ้นปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ครูควรจะได้สำรวจและ
ทำบัญชีอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ทุกครั้งว่า กิจกรรมประเภทไหนมีอุปกรณ์หรือวัสดุ เหลือ
หรืออยู่ในสภาพดีมากน้อยเพียงใด และต้องการที่จะซื้อเพิ่มเติมหรือซ่อมแซมเป็น
จำนวนเท่าใดอยู่เสมอ

2. ในการจัดซื้อทุกครั้งควรจะได้ปฏิบัติตามระเบียบราชการอย่าง
เคร่งครัด ในการซื้ออุปกรณ์และวัสดุต่าง ๆ ทางราชการได้วางระเบียบไว้ เช่น
จะดำเนินการซื้อด้วยการสืบราคา ประมูลราคา ตลอดจนวงเงินที่หน่วยราชการ
แต่ละระดับมีอำนาจในการสั่งซื้อ ครูควรจะได้ศึกษารายละเอียดในวิธีการปฏิบัติ
เหล่านี้ ได้จากการเงินของหน่วยงานนั้น

3. ถ้าหากเป็นไปได้ควรที่จะจัดซื้อจากร้านที่มีชื่อเสียงไว้ใจได้ เพราะ

จะได้ของที่ดีและมีคุณภาพเชื่อถือได้ ตามปกติแล้ว ในระยะเวลาอันยาวนาน ร้านที่มีชื่อเสียงไว้ใจได้ จะให้บริการในการแลกเปลี่ยนซ่อมแซมอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ดีกว่า

4. ควรจะซื้ออุปกรณ์ที่มีคุณภาพ ตามปกติของที่มีคุณภาพ ในระยะเวลาอันยาวนานจะเป็นของที่มีราคาถูกกว่า ปลอดภัยกว่า ราคาของอุปกรณ์บางครั้ง ไม่ได้แสดงถึงคุณภาพเสมอไปก็ได้ การซื้อแต่ละครั้งไม่ควรเอาราคาเป็นหลักอย่างเดียว ของราคาแพงคุณภาพอาจจะไม่ดีเสมอไปก็ได้

5. ถ้าเป็นไปได้ควรจัดตารางในการซื้อให้มีการกระจายทั้งปี เพื่อที่จะได้ไม่เป็นภาระต้องใช้เงินจำนวนมาก ๆ ในครั้งหนึ่ง เช่น แบ่งซื้อตามภาค ตามประเภทของกิจกรรมที่สอนในภาคนั้น

6. พยายามใช้วิธีการซื้อที่ช่วยให้สามารถให้ลดราคาให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เช่น ซื้อครั้งเดียวมาก ๆ หรือหลาย ๆ อย่าง และแต่ละอย่างก็ลดราคาได้เมื่อรวมกันหลาย ๆ ก็ได้ลดราคาเป็นจำนวนมาก ฉะนั้นถ้าเราสามารถที่จะรักษาระดับของคุณภาพของอุปกรณ์ไว้ได้ ยิ่งเราสามารถหาซื้อได้ในราคาที่ต่ำเท่าไรก็ยิ่งดี และเป็นประโยชน์แก่นักเรียนให้มากที่สุด

7. ถ้าหากเป็นไปได้ควรซื้อตามที่กติกาหรือระเบียบการเล่นที่ได้กำหนดไว้ เช่น สักส่วน ขนาด และน้ำหนักของลูกบอล เป็นต้น

8. ถ้าเป็นไปได้ควรจัดซื้อในร้านที่อยู่ในท้องถิ่นของเราเอง ในเมื่อร้านในท้องถิ่นเราสามารถที่จะให้ราคาของที่มีลักษณะและคุณภาพเดียวกัน ทั้งนี้เพราะว่าร้านในท้องถิ่นเราสามารถที่จะติดต่อได้ง่ายและสะดวก ถ้าเกิดมีอุปกรณ์ชำรุดจะต้องแลกเปลี่ยนหรือซ่อมแซม ก็อาจจะทำได้โดยง่าย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ร้านในท้องถิ่นสามารถที่จะบริการแก่เราได้รวดเร็ว และดีกว่าร้านที่อยู่ไกล ซึ่งเรามีความยากลำบากในการ ไปมาและติดต่อ

9. ควรจะรีบเตรียมการซื้ออุปกรณ์แต่เนิ่น ๆ และล่วงหน้าได้นาน ระยะเวลาที่ดีที่สุดในการจัดซื้อวัสดุทางพลศึกษานั้น คือ ระยะเวลาที่สิ้นปีการศึกษาใหม่ ๆ ซึ่งระยะนี้เป็นระยะที่ความต้องการอุปกรณ์และวัสดุยังถูกซ่อนอยู่ในใจของครู และรู้ว่าต้องการจะซื้ออะไรสำหรับกิจกรรมใดบ้าง ถ้ารอนานไปความต้องการเหล่านี้

อาจลืมไปเมื่อถึงเวลาจะซื้ออาจจะนึกไม่ออกก็ได้ ถึงแม้ว่าโรงเรียนจะไม่มีเงินหรืองบประมาณให้ซื้อในทันทีเมื่อสิ้นปีการศึกษาก็ตาม ครูควรจะต้องเตรียมบัญชีอุปกรณ์ที่จะซื้อไว้ให้พร้อม เมื่อถึงเวลาหรือเมื่อเวลามีเงินก็สามารถซื้อได้ทันที และอีกประการหนึ่ง การสั่งซื้อของล่วงหน้าเป็นเวลานานนั้น ทำให้ร้านค้าได้มีเวลาเตรียมอุปกรณ์และสิ่งของที่เรากำลังต้องการซื้อได้ถูกต้อง และในขณะเดียวกันเราก็มีเวลาในการตรวจสอบได้เพียงพอ ถ้ามีการชำรุดก็สามารถที่จะส่งแลกเปลี่ยนได้ ไม่ทำให้เสียเวลาเรียน

10. รายละเอียดของอุปกรณ์ที่จะซื้อทุกครั้ง ต้องชัดเจนและเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เช่น ขนาดรูปร่าง ลักษณะ วัสดุที่ใช้ทำ คุณสมบัติของอุปกรณ์ ฯลฯ สามารถใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจรับอุปกรณ์ได้โดยถูกต้อง ไม่มีข้อโต้แย้งหรือมีปัญหาในภายหลัง

11. การซื้อแต่ละครั้ง จะต้องไม่มีการรับสิ่งของตอบแทนหรือรางวัลจากร้านค้าเป็นอันขาด การรับสิ่งของตอบแทนหรือรางวัลจากร้านที่ขายของให้ จะทำให้ผู้ซื้อเกิดความแคลงใจ เห็นอกเห็นใจร้านค้า ไม่สามารถรักษาผลประโยชน์ของโรงเรียนหรือนักเรียนได้เท่าที่ควร (คณิศร มิตรักษ์ 2527:31-33)

เมื่อมีอุปกรณ์แล้ว ครูพลศึกษาต้องมีความรู้ในการใช้อุปกรณ์นั้น ๆ หากขาดความรู้ความชำนาญในการใช้แล้ว เชื่อเหลือเกินว่า อุปกรณ์จะมีประโยชน์ ต่อการเรียนการสอนน้อยมาก เกี่ยวกับเรื่องนี้ จรรยา แก่นวงษ์คำ (2524:72) ได้กล่าวถึงหลักทั่วไปในการใช้ ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ต้องเลือกชนิดของอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับบทเรียน
2. ครูต้องทดลองใช้เสียก่อน ก่อนที่จะนำไปใช้ในการสอน
3. จัดให้เหมาะสมกับเพศ และวัยของนักเรียน
4. ต้องจัดหาอุปกรณ์ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ยิ่งมากยิ่งดี
5. ต้องตรวจตราซ่อมแซมอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก่อนนำไปใช้
6. เก็บรักษาไว้อย่างมีระเบียบ มีบัญชีแยกประเภทไว้
7. เมื่อใช้แล้วต้องสำรวจให้ครบ แล้วนำไปเก็บไว้ที่เดิม

หลักการดูแลรักษาอุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษา ซึ่งอุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษาที่ได้ซื้อมาอย่างดีแล้วนั้น จะมีประโยชน์แก่นักเรียนอย่างเต็มที่ เป็นเวลามากน้อยเพียงไรนั้น จะขึ้นอยู่กับ การดูแลและการระวังรักษาอุปกรณ์และวัสดุเหล่านั้นเป็นอย่างดี และถูกต้องตามหลัก วิธีการของมันด้วย ด้วยเหตุนี้ ครูพลศึกษาควรจะได้มีความรู้และความเข้าใจ ในหลักการและวิธีการดูแลรักษาอุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษา ซึ่งมีหลักและวิธีดังต่อไปนี้

1. ห้องเก็บอุปกรณ์และวัสดุ

ห้องเก็บอุปกรณ์และวัสดุนี้มีความสำคัญมากและเป็นสิ่งแรกที่ครูพลศึกษาจะต้องคำนึงถึง ถ้าหากว่าไม่มีที่เก็บของหรือใช้วิธีการเก็บไม่ดี อุปกรณ์ที่มีอยู่อาจจะชำรุดเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพได้โดยรวดเร็ว ครูพลศึกษาจึงควรจะต้องจัดห้องเก็บของที่อยู่ในศูนย์กลางไปมาสะดวก ทั้งอยู่ใกล้ห้องพลศึกษาที่ฝึกซ้อมหรือสนามเล่น มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก ไม่อยู่ใกล้ที่ชื้นแฉะ และไม่รกรุงรัง อาจเป็นที่อยู่ของ มด ปลวกหรือหนู เนื้อที่ควรจะมีอย่างเพียงพอ ห้องเก็บอุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษานั้น ถ้าเป็นไปได้ควรจะทำเป็นชั้น ๆ สำหรับวางอุปกรณ์และวัสดุเป็นประเภท ๆ เพื่อให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ดูสวยงาม และเพื่อสะดวกในการรับและจ่ายอุปกรณ์และวัสดุได้ดียิ่งขึ้น ควรมีเคาน์เตอร์เพื่อการนี้ด้วย

ข้อควรคำนึง ในการจัดอุปกรณ์และวัสดุในห้องเก็บของมีดังนี้

1.1 อุปกรณ์ที่มีลักษณะเป็นคู่ ๆ เช่น รองเท้า นวม ควรจะผูกติดกันและเก็บเป็นคู่ ๆ

1.2 ลูกบอลต่าง ๆ นั้น ก่อนจะเก็บควรปล่อยให้อ่อนกว่าปกติ แต่ก็มีลมพอที่จะรักษารูปร่างของมันได้ก่อนที่จะเก็บ การเก็บลูกบอลก็ไม่ควร จะเก็บซ้อน ๆ กันหลาย ๆ ลูก เพราะจะทำให้รูปร่างของมันเสียได้

1.3 อุปกรณ์ทุกชิ้นควรจะได้ทำความสะอาดให้เรียบร้อยก่อนเก็บ หรือถ้าอุปกรณ์ชิ้นใด มีการชำรุดก็ควรจะได้ซ่อมแซมให้เรียบร้อยก่อนที่จะเก็บ

1.4 อุปกรณ์ทุกชิ้นไม่ควรจะเก็บหรือวางซ้อน ๆ กัน ยกเว้นอุปกรณ์ประเภทผ้า

1.5 อุปกรณ์ต่าง ๆ ควรจะเก็บตามขนาดและรูปร่าง

1.6 อุปกรณ์ที่ซื้อใหม่ ๆ ควรจะมีการตรวจสอบให้เรียบร้อยก่อนอย่างละเอียดถี่ถ้วนก่อนเก็บ ในทำนองเดียวกัน อุปกรณ์ที่ส่งไปซ่อมแซมหรือไปซักล้างก็ควรจะได้มีการตรวจตราดูให้เรียบร้อยก่อนเก็บ

1.7 อุปกรณ์ทุกชิ้นจะต้องทำเครื่องหมายที่ไม่สามารถลบได้ เรียงเลขตามลำดับ เพื่อสะดวกในการสำรวจ ตามปกติแล้วอุปกรณ์ที่ซื้อใหม่ทุกชิ้นจะต้องทำเครื่องหมายทันทีที่ได้รับมาจากร้าน

1.8 ตรวจสอบเครื่องหมายอุปกรณ์ทุกชิ้นอยู่เสมอ ถ้าเครื่องหมายไม่ชัดเจนหรือลบออก ควรจะทำเครื่องหมายใหม่ทันที

1.9 อุปกรณ์ทุกชิ้นแม้ว่าอยู่ในกล่องหรือหีบห่อแล้วก็ตาม ไม่ควรวางหรือเก็บไว้บนพื้น เพราะอาจจะทำให้เกิดมีความชื้นหรือ เป็นที่อยู่ของมด ปลวก ก็ได้

1.10 แรกเกิดเทนนิส แบดมินตัน หรืออย่างอื่นที่มีลักษณะเดียวกันนี้ ถ้าจำเป็นควรจะใช้ไม้หีบไว้ให้เรียบร้อยและแขวนไว้ในที่ที่เก็บไว้

1.11 พวกอุปกรณ์ประเภทไม้ตีต่าง ๆ เช่น ไม้ซอกกี ไม้กระโดดค้ำ ไม้พาดกระโดดสูง หรือกระโดดค้ำ แหวน ธนู เป็นต้น ควรจะแขวนเก็บให้เรียบร้อย หรือวางในที่ที่มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก เพื่อป้องกันมดหรือมอดกัด

2. ผู้ดูแลและรับผิดชอบห้องเก็บอุปกรณ์และวัสดุ

เพื่อให้การจัดห้องเก็บอุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษา ได้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามหลักและวิธีการ และได้ผลดี ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ควรจะเป็นครูพลศึกษา แต่เนื่องจากครูพลศึกษามิงานสอนหรืองานอื่นอีกมาก ครูพลศึกษาอาจจะมอบหมายหน้าที่นี้ให้ เจ้าหน้าที่ของโรงเรียนหรือ หน่วยงานเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่นี้แทน บุคคลผู้นี้ควรจะเป็นผู้ที่อยู่ประจำห้องเก็บอุปกรณ์นี้ เต็มเวลา มีหน้าที่ในการเบิกจ่ายและรับอุปกรณ์คืน จัดและตรวจตราอุปกรณ์และซ่อมแซมอุปกรณ์ ทำบัญชีอุปกรณ์ อำนวยความสะดวกในการเบิกจ่ายอุปกรณ์ ในการเรียนการสอน และการที่จะให้นักเรียนจะมาเป็นผู้เบิกเพื่อฝึกซ้อมหรือเล่นตามลำพัง ได้ตลอดเวลา การอำนวยความสะดวกให้แก่ักเรียนเกี่ยวกับการเบิกจ่ายอุปกรณ์ให้แก่ักเรียนได้นำไปเล่นตามละพังได้โดยง่ายนี้ เป็นขั้นตอนที่

สำคัญตอนหนึ่งที่จะสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ซึ่งทำให้นักเรียนมีความสนใจอยากเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเป็นประจำมากขึ้น ในกรณีที่ไม่สามารถจัดคนงานหรือเจ้าหน้าที่รับผิดชอบเต็มเวลาได้ ก็อาจจะแต่งตั้งให้นักเรียนที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับหน้าที่นี้อย่างดีแล้ว เป็นผู้ทำหน้าที่ผลัดเปลี่ยนกันมาปฏิบัติงานก็ได้

3. การ เบิกจ่ายอุปกรณ์และการส่งคืน

อุปกรณ์และวัสดุหลาย ๆ ได้มีการสูญหายหรือชำรุดสึกหรอโดยไม่จำเป็น อันเนื่องจากขาดระบบในการเบิกจ่ายและการส่งอุปกรณ์และวัสดุต่าง ๆ คืน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่โรงเรียนจะได้วางระเบียบการเบิกจ่ายและส่งอุปกรณ์คืนให้ชัดเจน เพื่อให้นักเรียน ครู หรือเจ้าหน้าที่อื่นของโรงเรียนที่มีความประสงค์จะใช้อุปกรณ์ได้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เช่น ระเบียบการเบิกจ่ายอุปกรณ์เพื่อใช้สอนตามตารางสอน ระเบียบการเบิกจ่ายอุปกรณ์เพื่อการฝึกซ้อมตามลำพัง ระเบียบการส่งคืน ความรับผิดชอบของผู้ที่เบิกอุปกรณ์และวัสดุไปนั้น เมื่อเกิดการชำรุดหรือเสียหาย ตลอดจนกำหนดเวลาการเบิกจ่ายอุปกรณ์ที่สะดวกและง่ายทั้งฝ่ายเจ้าหน้าที่ผู้ให้ยืมและฝ่ายนักเรียนหรือครูผู้ยืม โรงเรียนไหนจะกำหนดวิธีการอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับสภาพของโรงเรียนนั้น ๆ วิธีหนึ่งมักจะใช้กันทั่วไป คือ มีแบบฟอร์มให้ผู้เบิกอุปกรณ์และวัสดุนั้นกรอกชื่อ ชั้น เลขประจำตัว รายการอุปกรณ์และวัสดุที่ต้องการ เบิก วัน เวลาที่ต้องการเบิก และวันเวลาที่คาดว่าจะต้องการจะส่ง เมื่อจ่ายอุปกรณ์แล้วก็ให้ผู้เบิกเซ็นชื่อรับไป เมื่อผู้ส่งได้นำอุปกรณ์ทั้งหมดมาคืนแล้ว ก็คืนใบเบิกนี้ให้แก่ผู้เบิกไป ในบางโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนใหญ่ จำนวนนักเรียนมากยากแก่การติดต่อ อาจจะให้นักเรียนมอบบัตรประจำตัวนักเรียนไว้ด้วยก็ได้

ในการรับอุปกรณ์และการคืนวัสดุทุกครั้ง เจ้าหน้าที่ที่ประจำห้องเก็บของควรตรวจสอบสภาพของอุปกรณ์และวัสดุที่เบิกไปนั้นว่าอยู่ในสภาพที่ดีหรือสึกหรอ ที่ควรจะเป็นตามสภาพของการใช้ หรือเพราะการใช้ที่ผิดปกติหรือประเภทของอุปกรณ์ เพื่อให้ผู้เบิกไปเป็นผู้รับผิดชอบในการชดใช้ค่าเสียหายต่อไป

4. การให้การศึกษาแก่นักเรียนซึ่งเป็นผู้ใช้

การให้การศึกษาแก่นักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจและเห็นความสำคัญในวิธีการใช้ให้ถูกต้อง การบำรุงรักษาที่ถูกต้องนับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง อุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษาส่วนใหญ่ที่ชำรุดหรือเสียหายอย่างรวดเร็วโดยไม่จำเป็น สาเหตุเนื่องมาจากวิธีการใช้และดูแลของนักเรียนที่ไม่ถูกต้องมากกว่าอย่างอื่น และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษาต่าง ๆ นั้น ได้ทำขึ้นมาใช้ในลักษณะหรือประเภทของกิจกรรมนั้น ๆ เท่านั้น เพื่อช่วยให้ อุปกรณ์และวัสดุต่าง ๆ ที่มีอยู่สามารถเป็นประโยชน์แก่นักเรียนเองให้มากที่สุด ควรจะให้การศึกษาแก่นักเรียนให้เข้าใจถึงวิธีการใช้และการดูแลรักษาอุปกรณ์และวัสดุพลศึกษาต่าง ๆ ที่ถูกต้อง ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของอุปกรณ์และวัสดุว่าเป็นสมบัติส่วนรวม ทุกคนมีหน้าที่จะต้องช่วยกันดูแลรักษา เสมือนกับเป็นสมบัติของตนเอง เงินที่ซื้ออุปกรณ์เหล่านี้ก็มาจากค่าบำรุงการศึกษาของนักเรียนเอง ฉะนั้นเราจึงควรช่วยกันรักษาและดูแลให้สามารถใช้ได้เป็นเวลายาวนานมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

5. การเก็บรักษาอุปกรณ์และวัสดุ

เก็บและรักษาอุปกรณ์ให้สะอาดอยู่เสมอ เป็นหลักสำคัญในการพลศึกษา การรักษาอุปกรณ์ให้สะอาดอยู่เสมอ นั้น ไม่เป็นเพียงทำให้อุปกรณ์และวัสดุนั้นสามารถใช้งานได้ยาวนานเท่านั้น หากแต่ป้องกันสุขภาพของผู้เล่นอีกด้วย โดยเฉพาะเสื้อผ้าหรือสิ่งที่จะต้องสวมใส่ หลักทั่วไปในการรักษาอุปกรณ์และวัสดุโดยทั่วไปมีดังต่อไปนี้

5.1 อุปกรณ์ทำด้วยหนัง เช่น ลูกฟุตบอล บาสเกตบอล หรือถุงมืออื่น ๆ ควรจะเช็ดน้ำและทำความสะอาดอยู่เสมอ อุปกรณ์ที่เป็นหนังมักจะชำรุดและเสียหายได้ง่าย ถ้าเปียกน้ำหรือถูกความชื้นบ่อย ถ้าเปียกน้ำก็ควรรีบเช็ดให้แห้งทันที ทาน้ำมันและผึ่งแดด

5.2 อุปกรณ์ที่เป็นไม้ เช่น แหวน ไม้ค้ำถ่อ ไม้ตี แรกเกต ควรจะเก็บในที่ที่มีอุณหภูมิไม่ร้อนจัด ชื้นและ ควรจะทำความสะอาด เช็ดล้างให้เรียบร้อยก่อนการเก็บทุกครั้ง

5.3 อุปกรณ์ที่เป็นโลหะ เช่น ลูกตุ้มน้ำหนัก หัวแหลน เทปวัด ระยะแบบเหล็กกล้า ควรจะล้างให้สะอาดเช็ดให้แห้งแล้วจึงควรทาน้ำมันก่อน เก็บ เพื่อกันสนิมทุกครั้งหลังจากใช้แล้ว อุปกรณ์บางอย่างอาจจะทาสีเพื่อกันสนิม ก็เป็นได้

5.4 อุปกรณ์ที่เป็นยาง เช่น ลูกบอล ควรล้างให้สะอาดแล้วเช็ดให้แห้งก่อนเก็บ การเก็บไม่ควรเก็บไว้ในที่ที่มีอุณหภูมิสูง

5.5 อุปกรณ์ที่เป็นผ้า ควรจะซักล้างและตากให้แห้งพับเก็บให้ เรียบร้อย ไม่ควรเก็บไว้ในที่ที่มีความชื้น ตาข่ายที่ต้องการจึงกลางแจ้ง เมื่อ เล่นเสร็จแล้วควรจะมีเก็บมาไว้ในที่ร่มทันที ไม่ควรทิ้งตากแดดตากฝน แต่ถ้า ตาข่ายกางอยู่ในสนามในร่ม เมื่อเลิกเล่นแล้วควรลดความตึงของตาข่ายลง

5.6 อุปกรณ์ที่เป็นเบาะ ถ้าเป็นเบาะที่มีปลอกเป็นผ้าและ สามารถถอดปลอกได้ ควรจะถอดปลอกเพื่อซักล้างเป็นประจำ เบาะที่เป็ยกขึ้น ควรจะทำความสะอาดให้แห้งก่อนเก็บ ควรจะเก็บซ้อนกันตามขนาดของ เบาะนั้น การเคลื่อนย้ายเบาะก็ควรจะใช้รถลากหรือยกขึ้น

วรศักดิ์ เพียรชอบ(2525:25 - 28) ได้กล่าวถึง การจัดอุปกรณ์ และวัสดุวิชาพลศึกษา สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ว่า โรงเรียนควรจะได้จัด อุปกรณ์และวัสดุสำหรับกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ เหล่านั้น ให้เพียงพอทุกกิจกรรม แต่เนื่องจากกิจกรรมพลศึกษามีจำนวนมาก จึงอาจใช้เป็นแนวทางในการจัด อุปกรณ์ที่มีความจำเป็นและสำคัญสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ต่อไปนี้ (จำนวน อุปกรณ์ที่เสนอแนะต่อไปนี้ หมายถึง จำนวนอุปกรณ์ที่ใช้สอน ในกิจกรรมนั้น ๆ ครั้งละหนึ่งห้อง เรียน และมีจำนวนนักเรียนห้องละประมาณ 40-50 คน ถ้า โรงเรียนได้มีการสอนกิจกรรมพลศึกษาอย่างเดียวนหลายห้อง จำนวนอุปกรณ์ใน กิจกรรมนั้นควรที่จะเพิ่มตามอัตราส่วน)

แนวการจัดอุปกรณ์ในระดับมัธยมศึกษา

ประเภทอุปกรณ์และวัสดุ	จำนวน	
	อย่างน้อยที่สุด	ที่พึงประสงค์
1. ลูกฟุตบอล	10 ลูก	20 ลูก
2. ลูกบาสเกตบอล	10 ลูก	20 ลูก

ประเภทอุปกรณ์และวัสดุ

	จำนวน			
	อย่างน้อยที่สุด		ที่พึงประสงค์	
3. ลูกวอลเลย์บอล	10	ลูก	20	ลูก
4. ลูกเทเบิลเทนนิส	20	ลูก	40	ลูก
5. คาช่ายเทเบิลเทนนิส	5	ผืน	10	ผืน
6. ไม้เทเบิลเทนนิส	20	อัน	40	อัน
7. โต๊ะเทเบิลเทนนิส(อาจทำขึ้นเอง, พับเก็บได้)	5	ตัว	10	ตัว
8. ลูกขนไก่แบบพลาสติก	2	โหล	4	โหล
9. ไม้แรกเกตแบดมินตัน	20	อัน	40	อัน
10. คาช่ายแบดมินตัน	5	ผืน	10	ผืน
11. ลูกตะกร้อ	20	ลูก	40	ลูก
12. ท่วงข้ามคาช่าย	10	อัน	20	อัน
13. ไม้คทา	10	อัน	20	อัน
14. ลูกทุ่มน้ำหนัก(ขนาดต่าง ๆ สำหรับชาย-หญิง)	10	ลูก	20	ลูก
15. แหวนฝึกซ้อม	10	อัน	20	อัน
16. จักรยาง(ขนาดต่าง ๆ สำหรับชาย-หญิง)	5	อัน	10	อัน
17. เสากระโดดสูงพร้อมไม้พาด(อาจทำเอง)	5	ชุด	10	ชุด
18. เสากระโดดค้ำพร้อมไม้พาด(อาจทำเอง)	5	ชุด	10	ชุด
19. ไม้กระโดดค้ำ	5	ชุด	10	ชุด
20. นาฬิกาจับเวลา	3	เรือน	5	เรือน
21. ปืนปล่อยตัวพร้อมลูก	1	กระบอก	1	กระบอก
22. กระบี่	20	อัน	40	อัน
23. ฟล่อง	20	อัน	40	อัน
24. คานสองมือ	20	คู่	40	คู่
25. ง้าว	20	อัน	40	อัน
26. เบาะสำหรับยิมนาสติกและยืดหยุ่น	10	ผืน	20	ผืน
27. ราวเดี่ยว	1	ชุด	2	ชุด
28. ราวคู่	1	ชุด	2	ชุด

ประเภทอุปกรณ์และวัสดุ	จำนวน			
	อย่างน้อยที่สุด		ที่พึงประสงค์	
29. หีบกระโดด	1 ชุด	2 ชุด		
30. ราวทรงตัว	1 ชุด	2 ชุด		
31. ราวต่างระดับ	1 ชุด	2 ชุด		
32. ม้ากระโดด	1 ชุด	2 ชุด		
33. แทรมโพลีน	1 ชุด	2 ชุด		
34. ไม้ชอกกี	22 อัน	44 อัน		
35. ลูกชอกกี	10 ลูก	20 ลูก		
36. เครื่องป้องกันประตู่	2 ชุด	4 ชุด		
37. เบาะยูโด	10 เบาะ	20 เบาะ		
38. เสื่อยูโด	10 ตัว	20 ตัว		
39. ลูกแฮนด์บอล	10 ลูก	20 ลูก		
40. ลูกซอฟท์บอล	10 ลูก	20 ลูก		
41. ไม้ตีซอฟท์บอล	5 อัน	10 อัน		
42. ถุงมือสำหรับซอฟท์บอล	1 ชุด	2 ชุด		
43. เบสสำหรับซอฟท์บอล	1 ชุด	2 ชุด		
44. เครื่องชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง	1 ชุด	2 ชุด		
45. เทปวัดระยะชนิดเหล็กกล้า	1 เส้น	2 เส้น		
46. เสื่อเอี่ยมที่มีสีต่าง ๆ 4 สีๆละ 15 ตัว (เรียงตามเบอร์)	1 ชุด	2 ชุด		
47. เชือกสำหรับกระโดด	20 เส้น	40 เส้น		
48. เครื่องเล่นเทปพร้อมเทป	1 ชุด	2 ชุด		
49. ลูกรักบี้ฟุตบอล	10 ลูก	20 ลูก		
50. ลูกเทนนิส	2 โหล	4 โหล		
51. ไม้แรกเกตเทนนิส	5 อัน	10 อัน		
52. ตาข่ายสนามเทนนิส	1 ผืน	2 ผืน		

โดยที่อุปกรณ์ทางพลศึกษาและอุปกรณ์กีฬาในโรงเรียนต่าง ๆ ถือเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนการสอน เพราะกีฬาทุกชนิดต้องมีอุปกรณ์เป็นเครื่องมือ ยิ่งกว่านั้น การเรียนการสอนทักษะการเล่นกีฬาในช่วงโมงพลศึกษากับการใช้อุปกรณ์กีฬาตามชนิดของกิจกรรมเป็นของควบคู่กัน

โดยทั่วไป สถานศึกษาต่าง ๆ ที่สอนพลศึกษาได้ถือปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดซื้ออุปกรณ์กันอยู่แล้ว แต่มีปัญหาอยู่ที่ว่า ยังขาดหลักการและหลักเกณฑ์ของการจัดซื้อจัดหา ทำให้เกิดความลักลั่นไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน สถานศึกษาบางแห่งมีอุปกรณ์มากและบางแห่งก็มีอุปกรณ์น้อยหรือไม่มีเลย

ดังนั้นกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2529:290-294) จึงได้กำหนดเกณฑ์ในการจัดอุปกรณ์ทางพลศึกษาและกีฬาไว้ดังนี้

เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
		สูง	ปานกลาง	ต่ำ
1. บิดหมุน 1, 2	- เบาะ	24 ฟืน	16 ฟืน	8 ฟืน
2. เทเบิลเทนนิส 1, 2	- โต๊ะและตาข่าย	10 ตัว	8 ตัว	4 ตัว
	- ไม้เทเบิลเทนนิส	20 อัน	16 อัน	8 อัน
	- ลูกเทเบิลเทนนิส	6 โหล	4 โหล	2 โหล
	3. กรีฑา 1, 2	- คทา	20 อัน	10 อัน
	- รั้วกระโดด	24 รั้ว	12 รั้ว	8 รั้ว
	- สตาร์ทตั้งบ็อก	8 ชุด	6 ชุด	4 ชุด
	- นาฬิกาจับเวลา	4 เรือน	2 เรือน	1 เรือน
	- ลูกทุ่มน้ำหนักรุ่นเล็ก, กลาง, ใหญ่ ชาย, หญิง	15 ลูก	12 ลูก	6 ลูก
	- จักร ชาย, หญิง	15 อัน	12 อัน	6 อัน
	- แหวน	15 อัน	12 อัน	6 อัน
	- เสากกระโดดสูง	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
4. กระบี่ 1, 2	- กระบี่หวาย	60 อัน	40 อัน	20 อัน

เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
		สูง	ปานกลาง	ต่ำ
5. บาสเกตบอล 1, 2	- เทปดนตรีประกอบ	-	2 ชุด	1 ชุด
	- ลูกบาสเกตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
6. ตะกร้อ 1, 2	- ตะกร้อ	20 ลูก	10 ลูก	4 ลูก
7. แบดมินตัน	- ไม้ตีแบดมินตัน	20 อัน	16 อัน	8 อัน
	- เสาคู่และตาข่าย	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
	- ลูกขนไก่	6 โหล	4 โหล	2 โหล
	- ที่นั่งผู้ตัดสิน	-	2 ชุด	1 ชุด
8. กระบี่-กระบอง	- กระบี่	70 อัน	40 อัน	30 อัน
	- เทปประกอบดนตรี	-	2 ชุด	1 ชุด
9. แอสน์บอล	- ลูกแอสน์บอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
	- นกหวีด	40 ตัว	20 ตัว	10 ตัว
	- ประตูและตาข่าย	-	2 ชุด	1 ชุด
	- ตะกร้อ	20 ลูก	10 ลูก	6 ลูก
10. เซปัก-ตะกร้อ	- เสาคู่และตาข่าย	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
	- ที่นั่งผู้ตัดสิน	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
	- ดาบหวาย	40 คู่	20 คู่	10 คู่
	- ลูกฟุตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
11. ดาบสองมือ	- ดาบหวาย	40 อัน	20 อัน	10 อัน
12. ฟุตบอล	- ลูกฟุตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
13. ฟล่อง	- ฟล่องหวาย	40 อัน	20 อัน	10 อัน
14. วอลเลย์บอล	- ลูกวอลเลย์บอล	50 ลูก	20 ลูก	10 ลูก
15. กิจกรรมเข้าจังหวะ	- เครื่องเล่นเทป	-	2 เครื่อง	1 ก.
	- เครื่องขยายเสียง	-	2 ตัว	1 ตัว
	- กลองฉิ่ง	-	4 อัน	1 อัน
16. ยูโด	- เบาะยูโด	24 ผืน	16 ผืน	8 ผืน
	- เสือยูโด	40 ตัว	20 ตัว	10 ตัว
17. ชอกกี	- ไม้ชอกกี	40 อัน	20 อัน	10 อัน

เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
		สูง	ปานกลาง	ต่ำ
18. ซอฟท์บอล	- ลูกชอกกี้	40 ลูก	20 ลูก	10 ลูก
	- ประตูและตาข่าย	-	2 ชุด	1 ชุด
	- ชุดประตูชอกกี้	-	4 ชุด	2 ชุด
	- ถุงมือซอฟท์บอล	40 อัน	20 อัน	10 อัน
	- ลูกซอฟท์บอล	40 ลูก	20 ลูก	10 ลูก
	- เบสขาวสี่, ห้า เหลี่ยม	-	10 อัน	5 อัน
	- หน้ากาก	-	2 อัน	1 อัน
	- ไม้ตี	-	3 อัน	2 อัน
19. ทิพกระโดดและ ม้าหมอน	- แผงตาข่ายกันหลัง	-	2 แผง	1 แผง
	- บล็อกสแตนด์	-	4 ตัว	2 ตัว
	- กระดานสปริง	-	4 อัน	2 อัน
20. เทนนิส	- ไม้ตี	40 อัน	20 อัน	10 อัน
	- ลูกเทนนิส	40 ลูก	20 ลูก	10 ลูก
	- เสาและตาข่าย	-	2 ชุด	1 ชุด
21. ยิงธนู	- คันธนู	-	20 อัน	10 อัน
	- ลูกธนู	-	40 ลูก	20 ลูก
	- เป้า	-	8 ชุด	4 ชุด
22. รักบี้ฟุตบอล	- ลูกรักบี้ฟุตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
	- สกริมแมชชีน	2 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
23. ยกน้ำหนัก	- บาร์เบล 200 ปอนด์ (คาน) 2	อัน	2 อัน	-
	- เข็มขัดรัดเอว	20 สาย	10 สาย	5 สาย
	- รองเท้ายกน้ำหนัก	20 คู่	10 คู่	5 คู่
24. มวยไทย-สากล	- นวมซ้อม	20 คู่	10 คู่	5 คู่
	- กระจับ	20 อัน	10 อัน	5 อัน
	- กระจับทราย	6 ลูก	4 ลูก	2 ลูก

เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
		สูง	ปานกลาง	ต่ำ
25. ง้าว	- ฟันชิงบอล	4 ลูก	2 ลูก	1 ลูก
	- เครื่องป้องกันศีรษะ	20 อัน	10 อัน	5 อัน
	- เป้าล่อ	6 อัน	4 อัน	2 อัน
	- แบคชกกระสอบ	20 คู่	10 คู่	5 คู่
	- เชือกกระโดด	40 เส้น	20 เส้น	10 เส้น
	- เวที	-	1 เวที	1 เวที
	- ง้าวหวาย	60 อัน	40 อัน	20 อัน
26. โปโลน้ำ	- ลูกโปโลน้ำ	7 ลูก	4 ลูก	2 ลูก
	- ประตูและตาข่าย	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
	- ทู่นแบ่งเขต	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
27. ราวทรงตัว	- ราวทรงตัวชาย	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
	- ราวทรงตัวหญิง	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
	- ราวต่างระดับ	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
28. ราวต่างระดับ	- ราวต่างระดับ	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
29. ห่วง	- ห่วง	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
30. จักรยาน	- จักรยาน	10 คัน	8 คัน	4 คัน
	- หมวกกันน็อก	10 ใบ	8 ใบ	4 ใบ
31. เนตบอล	- ลูกเนตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
	- เสาและตาข่าย	-	2 ชุด	1 ชุด
32. ราวเดี่ยว	- ราวเดี่ยว	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
	- ราวคู่	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
	- เบาะ	8 ผืน	4 ผืน	2 ผืน

กรมสามัญศึกษา(อ้างถึงใน กระทรวงการคลัง 2527:อัดสำเนา)ได้ชี้แจงถึงการเบิกจ่ายเงินบำรุงการศึกษา เป็นการใช้จ่ายในการแข่งขันกีฬา เนื่องจากค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้บางรายการ ไม่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน บางรายการมิได้กำหนดเป็นแนวเดียวกัน และเงินบำรุงการศึกษาที่เรียกเก็บจากนักเรียน ไม่ได้แยกเป็นเงินบำรุงโรงเรียนหรือเงินบำรุงพลศึกษา แต่ได้รวมไว้เป็นประเภทเดียวกัน เพื่อมิให้โรงเรียนสับสนในทางปฏิบัติ และอนุญาตให้สถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เบิกจ่ายเงินบำรุงการศึกษาหรือเงินเพื่อประโยชน์การศึกษา หรือเงินผลประโยชน์ เป็นค่าใช้จ่ายในการแข่งขันกีฬาหรือกรีฑาของนักเรียนประจำปี ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นใหม่ดังนี้

1. ให้เบิกค่าใช้จ่ายได้เฉพาะการแข่งขันกีฬาหรือกรีฑาของนักเรียนประจำปี ที่ส่วนราชการเป็นผู้จัด
2. ค่าใช้จ่ายของนักกีฬาที่มีการเก็บตัว
 - 2.1 ให้เก็บตัวนักกีฬา ได้เฉพาะกีฬา ฟุตบอล บาสเกตบอล มวย ยูโดและวอลเลย์บอล
 - 2.2 ให้เริ่มเก็บตัวนักกีฬาได้ตั้งแต่เข้ารอบรองชนะเลิศเป็นต้นไปจนถึงรอบชิงชนะเลิศ เป็นเวลารวมทั้งสิ้นไม่เกิน 15 วัน
 - 2.3 ให้จ่ายเบี้ยเลี้ยงให้นักกีฬาเป็นค่าอาหารและเครื่องดื่ม ระหว่างการเก็บตัวฝึกซ้อมได้ในอัตราคนละ 50 บาทต่อวัน
3. ค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อมของโรงเรียนที่ไม่มีการเก็บตัวนักกีฬาและนักกรีฑา หรือค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อม ของโรงเรียนนอกเหนือจากระยะเวลาที่มีการเก็บตัว ตามข้อ 2
 - 3.1 การฝึกซ้อมที่จะเบิกค่าใช้จ่ายได้ ให้นับหลังจากที่มีการคัดเลือกตัวนักกีฬาเป็นต้นไป ยกเว้นวันที่มีการแข่งขัน
 - 3.2 ให้จ่ายเบี้ยเลี้ยงให้นักกีฬาหรือนักกรีฑาเป็นค่าอาหาร เครื่องดื่มและพาหนะในวันฝึกซ้อมที่เป็นวันหยุด ได้ในอัตราวันละ 20 บาทต่อวัน
 - 3.3 ให้จ่ายค่าเครื่องดื่มให้นักกีฬาและนักกรีฑา ในวันฝึกซ้อมที่ไม่ใช่วันหยุดเรียนและไม่ใช่วันแข่งขัน ซึ่งไม่ได้รับค่าใช้จ่ายตามข้อ 3.2 ได้ในอัตรา คนละ 6 บาทต่อวัน

4. ค่าใช้จ่ายในการแข่งขัน

4.1 ให้จ่ายค่ารถรับส่งนักกีฬาและนักกรีฑาในวันแข่งขัน ได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินครั้งละ 1,000 บาท

4.2 ให้จ่ายค่ารถรับส่งนักเรียนไปเชียร์กีฬาในวันแข่งขัน ได้ตามอัตราใน ข้อ 4.1

4.3 ให้จ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงให้นักกีฬาเป็นค่าอาหารและเครื่องดื่มในวันแข่งขัน ได้ในอัตราคนละ 30 บาทต่อวัน ทั้งนี้ให้งดค่าใช้จ่าย ตามข้อ 2.3 ข้อ 3.2 และข้อ 3.3

5. ค่าชุดกีฬาและอุปกรณ์กีฬา ตามรายละเอียดตอนท้าย

6. ค่ารักษาพยาบาล

6.1 ให้จ่ายค่ารักษาพยาบาลรวมทั้งค่าพาหนะให้นักกีฬาและนักกรีฑาที่เกิดเจ็บป่วยเนื่องจากอุบัติเหตุในการฝึกซ้อม หรือระหว่างการแข่งขัน เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินคนละ 1,000 บาท

6.2 สถานพยาบาลที่ให้การรักษา ให้ใช้บริการของสถานพยาบาลของรัฐก่อน หากมีความจำเป็นรีบด่วน จึงให้ใช้บริการของสถานพยาบาลของเอกชน

รายละเอียดจำนวนและราคาชุดนักกีฬา 1 คนต่อการแข่งขัน 1 ครั้ง

รายการ	ชุดซ้อม		ชุดแข่งขัน		หมายเหตุ
	จำนวน	ราคา	จำนวน	ราคา	
1. ชุดนักกีฬาฟุตบอล					
1.1 เสื้อ-กางเกงแขนยาว	1 ชุด	95	1 ชุด	100	
1.2 เสื้อ-กางเกงแขนสั้น	1 ชุด	85	1 ชุด	100	
1.3 ถุงเท้าฟุตบอล	1 คู่	35	1 คู่	35	
1.4 ถุงมือผู้รักษาประตู	1 คู่	350	ใช้ร่วมกับชุดซ้อม		

รายการ	ชุดซ้อม		ชุดแข่งขัน		หมายเหตุ
	จำนวน	ราคา	จำนวน	ราคา	
1.5 รองเท้าฟุตบอล	1 คู่	100	1 คู่	350	
1.6 ชุดผู้รักษาประตู	1 ชุด	110	1 ชุด	170	
2. ชุดนักกีฬาบอลเลย์บอล					
2.1 กางเกง-เสื้อแขนยาว	1 ชุด	95	1 ชุด	150	
2.2 กางเกง-เสื้อแขนสั้น	1 ชุด	85	1 ชุด	130	
2.3 ถุงเท้า	1 คู่	35	1 คู่	35	
2.4 รองเท้า	1 คู่	100	1 คู่	100	
3. ชุดบาสเกตบอลและชุดแฮนด์บอล					
3.1 เสื้อ-กางเกงชาย	1 ชุด	90	1 ชุด	120	
หญิง	1 ชุด	90	1 ชุด	130	
3.2 ถุงเท้า	1 คู่	35	1 คู่	35	
3.4 รองเท้า	1 คู่	100	1 คู่	100	
4. ชุดนักกีฬาเทนนิส แบดมินตัน, เทเบิลเทนนิส					
4.1 เสื้อ-กางเกง	1 ชุด	90	1 ชุด	120	
4.2 ถุงเท้า	1 คู่	35	1 คู่	35	
4.3 รองเท้า	1 คู่	100	1 คู่	100	
5. ชุดว่ายน้ำ					
5.1 ชุดว่ายน้ำชาย	1 ชุด	65	1 ชุด	150	
5.2 ชุดว่ายน้ำหญิง	1 ชุด	300	1 ชุด	500	
6. ชุดนักกีฬาตะกร้อ					
6.1 เสื้อ-กางเกง	1 ชุด	85	1 ชุด	100	

รายการ	ชุดซ้อม		ชุดแข่งขัน		หมายเหตุ
	จำนวน	ราคา	จำนวน	ราคา	
6.2 ถุงเท้า	1 คู่	35	1 คู่	35	
6.3 รองเท้า	1 คู่	100	1 คู่	100	
7. ชุดนักกีฬามวย					
7.1 เสื้อกล้าม-กางเกง	1 ชุด	120	1 ชุด	150	
7.2 นวม					
-นวมชกกระสอบทรายชนิด หนังแท้หุ้มฟองน้ำ	1 คู่	120	-	-	เรียกคืนจากนักเรียนเมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน
-นวมซ้อมชกชนิดหนังหุ้ม ฟองน้ำขนาด16ออนซ์	2-4 คู่	คู่ละ400	-	-	ถ้าโรงเรียนใดส่งเข้าแข่งขัน1รุ่นให้เบิกได้2คู่ ถ้าส่งแข่งมากกว่า1รุ่นเบิกได้4คู่และเรียกคืนเมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน
7.3 รองเท้ามวย	1 คู่	100	1 คู่	400	เรียกคืนเมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน
7.4 ยางกันพื้น	-	-	คนละ1อัน	80	
7.5 หมวกกันน็อคชนิดหนัง หุ้มฟองน้ำมีที่กันแก้ม	1 อัน	250	-	-	เรียกคืนเมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน
7.6 ผ้าพันมือ	1 ผืน	15	-	-	
8. ชุดนักกีฬาอิมมูนาสติก					

รายการ	ชุดซ้อม		ชุดแข่งขัน		หมายเหตุ
	จำนวน	ราคา	จำนวน	ราคา	
8.1 ชุดยิมนาสติกชาย	-	-	1 ชุด	320	
8.2 ชุดยิมนาสติกหญิง	-	-	1 ชุด	500	
9. ชุดกีฬากระบี่กระบอง					
9.1 เสื้อแขนยาว- กางเกงวอร์ม	1 ชุด	150	1 ชุด	180	
9.2 ถุงเท้า	1 คู่	35	1 คู่	35	
9.3 รองเท้า	1 คู่	100	1 คู่	100	
10. ชุดยูโด -เสื้อ-กางเกง (ทำในประเทศ)	1 ชุด	180	1 ชุด	180	
11. ชุดกรีฑา					
11.1 เสื้อ-กางเกง ชายหรือหญิง	1 ชุด	90	1 ชุด	150	
11.2 ถุงเท้า	1 คู่	35	1 คู่	35	
11.3 รองเท้าวิ่ง	1 คู่	100	1 คู่	350	เรียกคืนเมื่อสิ้นสุด การแข่งขัน
12. ชุดวอร์ม	-	-	1 ชุด	350	สำหรับนักกีฬาที่ สามารถแข่งขันจน ถึงรอบรองชนะเลิศ
13. อุปกรณ์สำหรับนักกีฬา					
13.1 สนับเข่าชนิดมีลูกฟูก สำหรับฟุตบอลและ วอลเลย์บอล	-	-	-	คู่ละ 300	
13.2 สนับเข่าชนิดไม่มี ลูกฟูก	-	-	-	คู่ละ 180	

รายการ	ชุดซ้อม		ชุดแข่งขัน		หมายเหตุ
	จำนวน	ราคา	จำนวน	ราคา	
13.3 แองเกิล	-	-	-	คู่ละ140	
13.4 รัคข์มือ	-	-	-	คู่ละ 25	
13.5 สเปรย์	-	-	-	ขวดละ72	

นอกจากนี้ กรมสามัญศึกษา(อ้างถึงใน กระทรวงการคลัง 2527 :
 อดสำเนา) ยังได้กำหนดราคาของอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
 จะใช้เป็นแนวทางในการจัดหา จัดซื้ออุปกรณ์กีฬา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

รายละเอียดค่าอุปกรณ์กีฬา

รายการ	จำนวนผู้เล่น	อุปกรณ์	ราคา บาท/หน่วย
1. ฟุตบอล	11(สำรอง7)	-ลูกฟุตบอล	300
2. บาสเกตบอล	5(สำรอง7)	-ลูกบาสเกตบอล	420
3. วอลเลย์บอล	6(สำรอง6)	-ลูกวอลเลย์บอล	295
4. แฮนด์บอล	7(สำรอง3)	-ลูกแฮนด์บอล	300
5. รักบี้ฟุตบอล	15(สำรอง7)	-ลูกรักบี้ฟุตบอล	340
6. ฮอกกีสนาม	11(สำรอง7)	-ไม้ฮอกกี้	175
		-ลูกฮอกกี้	70
		-สนับแข้งสำหรับประตู	525
7. ซอฟท์บอล	9(สำรอง7)	-ถุงมือซอฟท์บอลฟิลเลอร์	500
		-ถุงมือซอฟท์บอลเบสแมน	575
		-ถุงมือซอฟท์บอลแก๊ซเซอร์	615
		-ไม้ตีซอฟท์บอล	375
		-ลูกซอฟท์บอล	90

รายการ	จำนวนผู้เล่น	อุปกรณ์	ราคา บาท/หน่วย
		- หน้ากากแก๊ซเซอร์	360
		- หน้ากากกรรมการ	550
		- เบสขางสี่เหลี่ยม	235
		- โสมเพลทขางห้าเหลี่ยม	380
8. มวย	11 รุ่น	- เชือกกระโดด	35
		- กระสอบทราย	590
9. เทเบิลเทนนิส	เดี่ยว, คู่	- ไม้เทเบิลเทนนิส	100
		- ลูกเทเบิลเทนนิสโหลละ	120
10. แบดมินตัน	เดี่ยว, คู่	- ไม้แบดมินตัน	380
		- ลูกขนไก่	150
11. เทนนิส	เดี่ยว, คู่	- ไม้เทนนิส	500
		- ลูกเทนนิสโหลละ	420
12. ตะกร้อ	เตะทน๑, เซปัก๓	- ลูก ตะกร้อ	90
13. ชูโด	-	- เบาะ	520
14. กรีฑา	-	- แหวนไม้	175
		- ลูกทุ่มน้ำหนัก	
		3.05 ก.ก.	70
		4.00 ก.ก.	95
		5.45 ก.ก.	130
		6.35 ก.ก.	150
		7.25 ก.ก.	175
		- รั้วกระโดด	800
		- จักร 1กิโลกรัม	180
		2กิโลกรัม	240
		- สตาร์ทตั้งบ็อก	395

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการ	จำนวนผู้เต็ม	อุปกรณ์	ราคา บาท/หน่วย
		- ไม้วิ่งผลัด (6 อัน)	380
		- ไม้กระโดดค้ำ	3,500
		- กระสอบฟองน้ำ	195
15. เนตบอล	7 (สำรอง 5)	- ลูก เนตบอล	150
16. โปโลน้ำ	7 (สำรอง 4)	- ลูก โปโลน้ำ	250
17. ท่วง		- ท่วงยางฟองน้ำ	40
18. ยืดหยุ่น		- เบาะ	935

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้า ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสภาพและปัญหาของสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ทางด้านพลศึกษา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ดังต่อไปนี้

ในปี พ.ศ. 2511 อนันต์ อัดชู (2511:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนพลศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" โดยใช้แบบสอบถาม ถามอาจารย์ใหญ่และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลของกรมวิสามัญศึกษา ในภาคการศึกษาที่หนึ่ง ซึ่งมี 99 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ในการสอนวิชาพลศึกษา ส่วนมากเน้นในด้านการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียน กิจกรรมที่นิยมสอนมากที่สุด คือ กายบริหาร จำนวนครูพลศึกษา สถานที่ในการสอนและอุปกรณ์พลศึกษายังไม่เพียงพอแก่จำนวนนักเรียน

ในปี พ.ศ. 2513 ไพฑูรย์ จัยสิน (2513:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบประสม" โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลศึกษา ที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบประสม จำนวน 13 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาและอุปกรณ์พลศึกษายังไม่เพียงพอ

ในปี พ.ศ. 2514 เสงี่ยม พรหมบุญพงษ์ (2514:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับพุทธศักราช 2503 โดยใช้แบบสอบถามถามครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่และครูพลศึกษา ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคจำนวน 490 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิยังขาดอยู่ ครูพลศึกษานอกจากการสอนวิชาพลศึกษาแล้วยังสอนวิชาอื่น ๆ อีกและช่วยทำงานพิเศษอื่น ๆ ด้วย ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่และครูพลศึกษา เห็นว่าความมุ่งหมายในหลักสูตรพลาณามัยเหมาะสมดีแล้ว เนื้อหาวิชาที่หลักสูตรกำหนดนั้น โรงเรียนได้จัดการสอนจนครบตามที่ได้ระบุไว้ อุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ยังไม่เพียงพอ

ในปี พ.ศ. 2516 คงศักดิ์ เจริญรักษ์ (2516:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 82 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการจัดโปรแกรมพลศึกษา โรงเรียนยังคงมีปัญหาด้านอุปกรณ์ สถานที่และจำนวนครูพลศึกษาซึ่งยังมีไม่เพียงพอ

ในปี พ.ศ. 2523 ศิลป์พงศ์ ศรีวุฒิ (2523:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามไปให้ครูพลศึกษา ผู้บริหารและนักเรียน จำนวนทั้งสิ้น 320 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการจัดดำเนินการด้านการเรียนการสอน ได้แก่ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดสนามฟุตบอล ขาดโรงฝึกพลศึกษา เวลาและชั่วโมงเรียนไม่เหมาะสมขาดงบประมาณ ไม่มีห้องพักครู ขาดตำราแบบเรียนและคู่มือครู ปัญหาด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนคือ ขาดงบประมาณใช้จ่าย ขาดเวลาสำหรับการแข่งขัน ขาดอุปกรณ์ฝึกซ้อม ปัญหาการแข่งขันกีฬาภายนอกโรงเรียนคือ ขาดงบประมาณใช้จ่าย ขาดสนามฝึกซ้อม ขาดสวัสดิการนักกีฬา ปัญหาด้านสหนาการคือ ขาดเวลาสำหรับกิจกรรม ขาดโอกาสเข้าร่วมของนักเรียน ขาดความร่วมมือ ปัญหาด้านการบรรดิกาคือ ผู้ปกครองและนักเรียนไม่เข้าใจ ขาดงบประมาณใช้จ่ายและไม่สามารถจัดดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

ในปี พ.ศ. 2524 จูนิวรรณ กษวัตน์ (2524:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร ครูพลศึกษาเห็นว่า เป็นความมุ่งหมายที่เหมาะสมดีแล้ว เนื้อหารายวิชาที่ประสบปัญหาในการสอนมากที่สุดคือ กระบี่ ในเรื่องนักเรียนไม่มีความสนใจในกิจกรรมที่เรียนและเนื้อหามากเกินไป ในวิชาตะกร้อ จะมีปัญหามากเกี่ยวกับเนื้อหาไม่เหมาะสมกับระดับของนักเรียน และอาจารย์ไม่มีความถนัดในการสอน และในวิชายืดหยุ่น จะมีปัญหามากเกี่ยวกับการไม่สามารถวัดและประเมินผลได้ทุกด้าน ครูพลศึกษาเห็นว่าวิชาที่ควรบรรจุในหมวดวิชาบังคับคือ วอลเลย์บอล แบดมินตัน กิจกรรมเข้าจังหวะ ฟุตบอลและศิลปะการป้องกันตัว นอกจากนี้โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความพร้อม ในเรื่องของอุปกรณ์และสถานที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิชากรีฑา เทเบิลเทนนิสและยืดหยุ่น

ในปี พ.ศ. 2525 พิชเรข พิริยหะพันธ์ (2525:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนได้แก่ อุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ขาดหนังสือและตำราประกอบการเรียนการสอน ขาดความรู้ในการซ่อมแซมอุปกรณ์ ขาดอุปกรณ์ทางเทคนิคและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา

ในปี พ.ศ. 2526 พงษ์ศักดิ์ ภูมิพิน (2526:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 500 คน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการสอนวิชาพลศึกษารายวิชาบังคับทุกวิชา ตามหลักสูตรพ.ศ. 2521

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ประสบปัญหาอย่างมาก คือ ด้านอุปกรณ์สถานที่ เกี่ยวกับไม่มีห้องเปลี่ยนชุดกีฬาและไม่มีที่ต้มน้ำหรือทำความสะอาดร่างกาย ด้านครูพลศึกษา เกี่ยวกับครูพลศึกษาไม่เพียงพอและครูพลศึกษาขาดโอกาสที่จะศึกษาเพิ่มเติม ส่วนปัญหาที่ประสบมากแตกต่างกันในรายวิชาบังคับแต่ละรายวิชาได้แก่ รายวิชาฮัดห่วงประสบปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ไม่เพียงพอ อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ สถานที่ไม่เหมาะสม เนื้อหาวิชาไม่เอื้ออำนวยในการจัดการแข่งขัน รายวิชาตะกร้อประสบปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนหญิงเรียนทักษะใหม่ ๆ ได้ช้ากว่านักเรียนชาย รายวิชาเทเบิลเทนนิส ประสบปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม

ในปี พ.ศ. 2527 เป็นฤดี วงศ์พุ่ม (2527:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาทั่วประเทศ" โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการและอาจารย์หัวหน้าหมวดพลานามัย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 1770 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพการขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนการสอนทางพลศึกษา มีอยู่ทั่วไป ทั้งโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก
2. สินค้าด้านอุปกรณ์ทางพลศึกษาที่มีให้ซื้อในจังหวัดต่าง มีคุณภาพไม่ดีพอ
3. ครูพลศึกษาขาดความรู้และประสบการณ์ ในการเก็บและบำรุงรักษาอุปกรณ์
4. อุปกรณ์ทางพลศึกษาซึ่งมีอยู่จำกัด ถูกใช้งานมากเกินไป
5. โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้เงินบำรุงการศึกษาจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์ เพราะมีงบประมาณแผ่นดินจำกัด การบริจาคจากเอกชนมีน้อยมาก

ในปีเดียวกัน คณิศฐ มิร์ชัย (2527:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความต้องการพื้นฐานในการจัดดำเนินการอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา" โดยส่งแบบสอบถามไปยังหัวหน้าหมวด

พลานามัยของโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 300 คน ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการพื้นฐานอุปกรณ์พลศึกษาของหัวหน้าหมวดพลานามัย สำหรับกีฬาประเภทบุคคล จะมีค่าเฉลี่ยความต้องการอุปกรณ์ดังนี้ ไม้เทเบิลเทนนิส 30 อัน กระบี่หวาย 45 อัน ไม้แบดมินตัน 46 อัน ดาบหวาย 34 อัน ฟล่อง 38 อัน ไม้ฮอกกี 32 อัน ชุดเรียนยูโด 28 ชุด ไม้เทนนิส 32 อัน ง้าวหวาย 29 อัน

อุปกรณ์ที่ใช้ฝึกเฉพาะบุคคล มีความต้องการดังนี้ ลูกเทเบิลเทนนิส 6 โหล จักรช้อมขนาดน้ำหนัก 1 กิโลกรัม 17 อัน แหวนฝึกช้อมขนาดน้ำหนัก 800 กรัม 14 อัน รั้วกระโดด 11 ตัว จักรช้อมขนาด 2 กิโลกรัม 11 อัน ไม้คทาสำหรับวิ่งผลัด 9 อัน ลูกทุ่มน้ำหนักขนาด 3.6, 4.0, 5.45 กิโลกรัม อย่างละ 5 ลูก สตาร์ทติ่งบัลลอค 4 อัน ลูกบาสเกตบอล 22 ลูก ตะกร้อ 43 ลูก ลูกขนไก่ 5 โหล ลูกฟุตบอล 34 ลูก โหมว้ายน้ำ 17 แผ่น ลูกวอลเลย์บอล 37 ลูก ไม้ยาวสำหรับแทนอาวุธยาว 22 อัน ไม้สั้นสำหรับแทนอาวุธสั้น 19 อัน ลูกฮอกกี 23 ลูก ลูกมือซอฟท์บอล 26 อัน ลูกซอฟท์บอล 15 ลูก ไม้ตีซอฟท์บอล 4 อัน ลูกแฮนด์ 18 ลูก ลูกเทนนิส 31 ลูก ลูกธนู 36 ดอก คันธนู 12 คัน เป้าธนู 1 เป้า บาร์เบล 200 ปอนด์ 3 ชุด กานบาร์เบล 3 อัน เข็มขัดรัดเอว 3 เส้น ลูกรักบี้ฟุตบอล 13 ลูก เชือกกระโดด 24 เส้น ลูกเหล็กกลมขนาดกลางและขนาดใหญ่อย่างละ 6 คู่ นวมช้อม 6 คู่ เป้าล่อ 5 เป้า กระจับ 5 อัน ขางกันฟัน 5 อัน แบลคชกกระสอบทราย 5 คู่ เครื่องป้องกันศีรษะ 4 อัน ลูกโปโลน้ำ 14 ลูก จักรยาน 7 คัน หมวกกันน็อก 7 ใบ ลูกเน็ตบอล 11 ลูก ห่วงข้ามตาข่าย 18 ห่วง

โต๊ะเทเบิลเทนนิส 4 ตัว ตาข่าย 4 ผืน เสากกระโดดสูง 2 คู่ ไม้พาด 2 อัน เส้าแบดมินตัน 2 คู่ ตาข่าย 4 ผืน เส้าวอลเลย์บอล 3 คู่ ตาข่าย 3 ผืน เส้าเทนนิส 1 คู่ ตาข่าย 1 ผืน

อุปกรณ์ที่เป็นเบาะสำหรับรองปูพื้น มีความต้องการดังนี้

เบาะขนาดกว้าง 1.20 เมตร ยาว 2.00 เมตร 14 เบาะ เบาะยูโดและมวยปล้ำ 21 เบาะ

อุปกรณ์ที่เป็นเครื่องบอกจังหวะ มีความต้องการดังนี้

เครื่องเล่นเทป 2 เครื่อง แทรมโพลินเคาะจังหวะ 1 อัน เครื่อง

ขยายเสียง 1 ตัว เทปเพลงประกอบกิจกรรมเข้าจังหวะ 2 ม้วน กลองพาเหรด
ประกอบการบริหาร 1 ใบ เทปเพลงประกอบกายบริหาร 2 ม้วน เทปเพลง
ประกอบวิชากระบี่ ดาบ 2 ม้วน

อุปกรณ์ถาวรยากแก่การเคลื่อนย้าย มีความต้องการดังนี้

ลูกฟุตบอลสำหรับแขวนฝึกใหม่ 2 ลูก ลูกวอลเลย์บอลสำหรับแขวน
ฝึกดบ 2 ลูก ชุดประตูซอกกี 1 คู่ เบสยาวสี่เหลี่ยม 3 อัน โยมเพลทยางห้าเหลี่ยม
1 อัน พิซเซอร์ยางรูปยาว 1 อัน หน้ากาก 1 อัน แฝงตาข่ายกันหลัง 1 แฝง
บ็อกสตันด์หรือม้าหมอน 2 ตัว กระดานสปริง 2 ตัว สกริมแมชชีน 1 ตัว
กระสอบทราย 1 ที่ พื้นซิงบอล 2 ที่ เวทีสำหรับฝึกมวยไทย-สากล 1 เวที รุ่น
แบ่งเขตไปโลน้ำ 1 ชุด ประตูพร้อมตาข่ายไปโลน้ำ 1 คู่ ราวทรงตัว 1 ที่ ราว
ทรงตัวหญิง 1 ที่ สระน้ำขนาดกว้าง 15 เมตร ยาว 15 เมตร ลึก 5 เมตร
1 สระ แบนความสูง 3, 5, 7 และ 10 เมตร 1 แบน ราวต่างระดับ 1 ชุด
ราวเดี่ยว 1 ชุด ราวคู่ 1 ชุด

เกี่ยวกับพื้นที่ในการสอนกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหว ถ้ากิจกรรมใด
มีอุปกรณ์ประกอบเฉพาะบุคคล ความต้องการของพื้นที่จะเพิ่มมากขึ้น ตามความ
ต้องการของขนาดของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเคลื่อนไหว สำหรับสนามที่มีอยู่ในร่ม จะ
มีความต้องการจำนวนสนามมากกว่าจำนวนสนามที่อยู่กลางแจ้ง

ในปีเดียวกัน ร้อยตรีวิจิตร ลัดดาพันธ์ (2527:42) ได้ทำการ
วิจัยเรื่อง "สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรม
สามัญศึกษา ในภาคตะวันออก" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษา จำนวน 30
โรงเรียนผลการวิจัยพบว่า สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาด้านสนาม อุปกรณ์
และเครื่องอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากผู้บริหารสถาน
ศึกษา ไม่เห็นความสำคัญของพลศึกษา จึงจัดสรรงบประมาณให้ไม่เพียงพอต่อการ
จัดสนาม อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ครูพลศึกษาและหัวหน้า
หมวดพลานามัย ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการดัดแปลงสิ่งที่มีอยู่ให้เป็น
ประโยชน์อย่างเต็มที่ และการซ่อมแซมของที่ชำรุดให้สามารถนำมาใช้งานได้อีก

ในปีเดียวกัน ทศนา นุ่นประดิษฐ์ (2527:39) ได้ทำการวิจัย

เรื่อง "สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
สามัญศึกษา ในภาคใต้" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาและผู้บริหาร
โรงเรียน จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษา
ด้านสนาม อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา อยู่ในระดับ
ปานกลาง สาเหตุเป็นเพราะ ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียน ไม่เห็นความ
สำคัญของการพลศึกษา จึงไม่จัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัด
สนาม อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และ
เป็นเพราะเศรษฐกิจของโรงเรียนยังไม่ดีพอ จึงไม่สามารถจัดสนาม อุปกรณ์
และเครื่องอำนวยความสะดวกได้อย่างเพียงพอ

ในปี พ.ศ. 2529 ชัยณรงค์ แยมขจร (2529:49) ได้ทำการ
วิจัยเรื่อง "สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครู
พลศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 230 คน ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพ
ของโปรแกรมพลศึกษา ด้านสนาม อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกทาง
พลศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจาก ผู้บริหารโรงเรียนไม่เห็นความสำคัญ
ของพลศึกษา ขาดงบประมาณในการจัดสนาม อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
ครูขาดการซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุดให้กลับมาใช้ได้อีก

ในปีเดียวกัน พรพิไล โคนุทมาศ (2529:39) ได้ทำการวิจัย
เรื่อง "สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
สามัญศึกษา ในภาคกลาง" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษา ผู้บริหาร
โรงเรียน จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษา
ด้านสนาม อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับปานกลาง เนื่อง
มาจาก ผู้บริหารโรงเรียน ไม่เห็นความสำคัญของการพลศึกษา ขาดงบประมาณ
สนามและเครื่องอำนวยความสะดวกทางด้านพลศึกษาไม่เพียงพอกับความต้องการ
ของนักเรียน

งานวิจัยในต่างประเทศ

โรบินสัน (Robinson 1971:5185-A-5186-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในรัฐอลาบามา" (A Survey of the Girls' Physical Education Programs for the Secondary schools in the State of Alabama) โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียน จำนวน 422 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วิชาพลศึกษาจัดเป็นวิชาหนึ่งรวมอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียน จัดโปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนผิดปกติประมาณร้อยละ 63 มีการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนทั้งหมด จัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนร้อยละ 61 ครูพลศึกษายังจัดโปรแกรมพลศึกษาไม่สมบูรณ์ประมาณร้อยละ 81 เพราะขาดเครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์และการสนับสนุนจากผู้บริหาร

เฮินน์ (Hein 1972:2149-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจสถานภาพของโปรแกรมสุขศึกษาและพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาในรัฐฮาวาย" (A Survey to Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Programs in Districts and Islands in the State of Hawaii) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสถานภาพของ โปรแกรมสุขศึกษาและพลศึกษาของ โรงเรียนมัธยมศึกษา ในส่วนภูมิภาคและเกาะในรัฐฮาวาย โดยการสุ่มตัวอย่าง โรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 29 แห่ง การสำรวจใช้ใบให้คะแนนของ ลาพอร์ตเต (LaPorte Score Card) แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่าง โรงเรียนใน ส่วน ภูมิภาคกับโรงเรียนใน หมู่เกาะ ผลการวิจัยพบว่า รัฐฮาวายมีการปรับปรุง โปรแกรมสุขศึกษาและพลศึกษาตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการศึกษาเป็นแบบฟอสซัม (Fossum Study) โรงเรียนในหมู่เกาะโอฮู (Oahu) และเกาะมุย (Maui) มีคะแนนสูงสุด โรงเรียนขนาดใหญ่จะมีคะแนนดีกว่าโรงเรียนที่มีขนาดกลางและขนาดเล็ก ในการสำรวจสภาพทั้ง 10 ด้าน พบว่า 7 ด้านอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง 2 ด้านอยู่ในเกณฑ์ดี และมีเพียง 1 ด้านที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ

โคเกอร์ (Coker 1972:1484-A-1485-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกแล้ว ในรัฐหลุยเซียน่า" (A Survey of Senior High Schools Physical Education Programs for Boys in Selected Louisiana Public Schools) เพื่อสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในรัฐหลุยเซียน่าเกี่ยวกับ

1. การเตรียมตัวสำหรับการสอนในวิชาชีพ
2. จำนวนชั่วโมงสอน
3. รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา
4. วิธีสอนของครู

โดยวิธีการสัมภาษณ์ครูพลศึกษาจำนวน 76 คน และบางอย่างใช้วิธีการสังเกต วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ได้รับการเตรียมตัวเพื่อวิชาชีพเป็นอย่างดี ครูพลศึกษาร้อยละ 67 มีวุฒิปริญญาตรี นอกนั้นได้รับวุฒิปริญญาโท หรือกำลังศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ขนาดของชั้นเรียนวิชาพลศึกษาโดยเฉลี่ยห้องละ 31 คน ปัจจัยที่สำคัญในการเรียนพลศึกษา ได้แก่ ชุดฝึก (Gym Uniform) ความสนใจของผู้เรียนและการทดสอบทักษะ หลักสูตรพลศึกษาทั่วไปประกอบด้วย บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ซอฟท์บอลและทัชบอล (Touch Football) และมีการเรียนกิจกรรมก่อนหลักสูตรอีก 3 กิจกรรม คือ เทนนิส ยืดหยุ่นและแบดมินตัน

ประมาณร้อยละ 50 มีโรงฝึกพลศึกษาขนาดที่พอเพียง แต่ในระดับท้องถิ่นได้รับทุนอุดหนุนเกี่ยวกับโครงการพลศึกษาน้อยมาก ปัญหาที่ครูพลศึกษาเผชิญอยู่คือ ขาดอุปกรณ์ ขาดเครื่องอำนวยความสะดวก ขนาดของชั้นเรียนใหญ่เกินไป และขาดสถานที่ฝึกพลศึกษาในที่ร่ม สำหรับการแต่งกาย ครูพลศึกษาประมาณครึ่งหนึ่งและนักเรียนทั้งหมดแต่งกายเหมาะสมกับกิจกรรม มีห้องน้ำสำหรับเปลี่ยนเสื้อผ้าโดยเฉพาะแต่ขาดการเอาใจใส่

สรุปผลการวิจัย โดยทั่วไปโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐหลุยเซียน่า ยังมีความบกพร่องและขาดการวางแผนระยะยาว

ฟิตซ์จีแอลด์ (Fitzgerald 1974:5094-A-5095-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์และการประเมินผลการเรียนโปรแกรมพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนหญิงในรัฐเนบราสกา" (An Analitical and Evaluation Study of Selected Aspects of Certain Secondary School Girls' Physical Education Programs in Nebraska) วัตถุประสงค์เพื่อประเมินสถานภาพของนักเรียนหญิงที่เลือกเรียนโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐเนบราสก้า โดยใช้แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 4 รายการคือ

1. รูปแบบของการจัดกระบวนการ
2. เนื้อหารายละเอียดของโครงการ
3. เครื่องอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์
4. แหล่งวัสดุสำหรับวิชาชีพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้ส่งข้อมูลกลับมาทั้งหมด 75 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างประเภทของโรงเรียน แต่มีความแตกต่างกันในด้านผู้สอน คือ โรงเรียนที่ใช้ครูพลศึกษาผู้หญิงสอนนักเรียนหญิง จะมีคุณภาพดีกว่าโรงเรียนที่ใช้ครูพลศึกษาผู้ชายสอนนักเรียนหญิง

เกณฑ์มาตรฐานที่ใช้ในการตัดสิน คือ คะแนนรวมของโปรแกรมพลศึกษาทั้งหมด 4 รายการ ถ้าได้ร้อยละ 80 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ร้อยละ 70 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 90 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เกี่ยวกับรูปแบบของการจัดกระบวนการ เครื่องอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ส่วนเนื้อหารายละเอียดของโครงการและแหล่งวัสดุสำหรับวิชาชีพอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี ผลการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา มีประสิทธิภาพร้อยละ 56.84 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่ดี

ซัวเรซ (Suarez 1974:5908-A-5909-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโครงการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเปอร์โตริโก" (An Evaluation of the Physical Education Programs in the Public Secondary Schools of Puerto Rico) วัตถุประสงค์ของการ

วิจัยเป็นการประเมินค่าโครงการพลศึกษาในโรงเรียน ประกอบด้วยเกณฑ์มาตรฐานในการประเมินขึ้นอยู่กับพื้นฐาน 5 ประการคือ

1. การจัดดำเนินการ
2. ลักษณะของ โครงการและกิจกรรม
3. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
4. ข้อเสนอแนะในการเรียนรู้
5. ผลที่ได้รับจากการเรียนรู้

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสัมภาษณ์และใช้แบบสำรวจคณะครูผู้สอน เป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า โครงการพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเปอร์โต ริโก ยังต้องมีการปรับปรุงอีกมากเพื่อการเรียนการสอนในปัจจุบัน และในอนาคต

เบสแมน (Bestman 1975:6495-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของอำเภออานาไฮม์ รัฐแคลิฟอร์เนีย" (An Evaluation of the Boy's Physical Education Programs in the Anaheim Union High School District, Anaheim, California) โดยใช้แบบสำรวจของ เนลสัน (Neilson Score Card) สำรวจโรงเรียนมัธยมศึกษา ของ อำเภออานาไฮม์ จำนวน 25 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะผู้สอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมและปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น
2. ครูพลศึกษามีฐานะทางสังคมดีกว่าครูผู้สอนอื่น ๆ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ในการสอน บุคลิกภาพและอุปนิสัย
3. สถานที่และอุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม
4. ด้านโปรแกรมการสอน ครูพลศึกษามักไม่กำหนดเนื้อหาในการสอนอย่างแน่นอน
5. ครูพลศึกษามีชั่วโมงการสอนมากเกินไป
6. มีการจัดเฉพาะโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนเป็นหลัก เท่านั้น โปรแกรมอื่น ๆ แทบจะไม่มีการจัดขึ้นเลย

โมซาฟารี (Mozafari 1980:5778-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐฟลอริดา" (A Study of Physical Education Programs in the Secondary Schools of Florida) โดยใช้แบบประเมินของสมาคมสุขภาพ พลศึกษาและสันทนาการ แห่งสหรัฐอเมริกา (American Association of Health, Physical Education and Recreation) กับโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 210 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 1,000 คน การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ไม่สัมพันธ์กับการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ซึ่งทั้งหมดทั้งการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนอีกด้วย
2. โรงเรียนที่มีนักเรียนมากกว่า 1,001 คน จะมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาทุกโปรแกรม
3. โรงเรียนในระดับต่าง ๆ จะแตกต่างกันเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนและการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

ศักดิ์ชาย ทัพสุวรรณ (Sakchye Thapsuwan 1984:1335-A-1336-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "บทบาทและหน้าที่ของการพลศึกษาและการกีฬาที่มีต่อการสร้างชาติ ในประเทศไทย" (The Role and the Function of Physical Education and Sports in the Nation Building of Thailand) โดยเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำรา การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษาจากหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนกลุ่มผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพลศึกษาและการกีฬา จากการวิจัยพบว่า การพลศึกษาและการกีฬาในระดับโรงเรียน องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มากกว่าเดิม ควรมีการวางแผนระยะยาวอย่างรัดกุม ควรส่งเสริมให้มีการจัดกีฬาเพื่อมวลชน มีการส่งเสริมและเผยแพร่การกีฬาให้ทั่วประเทศ ควรมีการจัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬา ศูนย์รวมของสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาและการกีฬา อีกทั้งรัฐบาลควรให้การสนับสนุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านงบประมาณ